

Uwaga VII Wyroby z domieszką jedwabiu i szychu. ogólna do poz. 183—209

210 p. 1b Kapelusze wykończone i niewykończone, pilśniowe, wołokowe i z różnych tkanin.

210 Uwaga 1. Kapelusze damskie, przybrane wstążkami, kwiatami, koronkami i innymi materiałami.

210 Uwaga 2. Czapki futrzane i z obramowaniem futrzanem.

211 p. 1a Parasole, parasolki i laski z parasolami: kryte tkaniną jedwabną i półjedwabną, z pokryciem przybranem.

211 p. 1b Parasole, parasolki i laski z parasolami: kryte tkaniną jedwabną bez przybrania.

211 p. 2a Parasole, parasolki i laski z parasolami: kryte innymi tkaninami, z pokryciem przybranem.

z 212 Spinki do mankietów i kołnierzyków, wszelkiego rodzaju (złote, srebrne i platynowe podług poz. 148), w stanie gotowym, zmontowanym (z wyjątkiem zatem mechanik do spinek).

213 p. 1, 2, 3 Pióra ozdobne i sztuczne kwiaty.

215 p. 1 Wyroby galanteryjne i toaletowe, oddzielnie niewymienione, w całości lub rozbrane, kosztowne: część składową, których stanowi jedwab, perłowa masa, korale, szyldekret, kość słoniowa, emalja, bursztyń, imitacje drogich kamieni i t. p. kosztowne materiały, chociażby z dodatkiem połączonych lub posrebrzanych metali i stopów; wyroby oddzielnie niewymienione z perłowej masy, szyldekretu, kości słoniowej i bursztyń.

Uwaga. Wymienione wyroby z miedzi, cyny i ich stopów, o ile należą do poz. 149 p. 3, 4 lub poz. 163 p. 3c.

215 p. 4a, b, d Zabawki dziecięce z wyjątkiem główek do lalek bez oczu i włosów.

z 216 p. 1 Farby do celów artystycznych w opakowaniu detalicznym, łącznie z wagą pudełek.

§ 2. Wysokość dopłaty celnej normalnej (mnożnika celnego normalnego), o której mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia, określa się aż do nowego zarządzenia, na 79.900‰ (czyli mnożnik 800).

§ 3. Towary nieobjęte § 1-szym niniejszego rozporządzenia ani rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o ulgach celnych z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 231) i z 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 39 poz. 330) opłacają cło z dopłatą 49.900‰ (czyli mnożnik 500).

§ 4. Do towarów, objętych § 1-szym niniejszego rozporządzenia, a nie wymienionych w § 1-szym rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 maja 1921 r. w przedmiocie podwyższenia agio od cła na towary o charakterze zbyt-kownym (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 46 poz. 284),

stosuje się wysokość agia 49.900‰ (mnożnik 500), jeżeli towary te:

a) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem bezpośrednio do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia; do towarów takich urzędy celne stosują agio 49.900‰ (mnożnik 500) na podstawie kolejowych listów przewozowych lub konosamentów;

b) zostały nadane, do przewozu koleją lub statkiem pośrednio, z przeznaczeniem dla odbiorców na obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej, najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia; do towarów takich urzędy celne stosują agio 49.900‰ (mnożnik 500) tylko na podstawie poleceń Ministerstwa Skarbu.

c) zalegały w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w celnych składach urzędowych, kolejowych oraz nieurzędowych publicznych lub prywatnych.

Ulgi, wskazane w niniejszym paragrafie, tracą moc po upływie miesiąca od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu, uważając dzień następujący po ogłoszeniu za pierwszy w tej rachubie.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą: a) rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 maja 1921 r. w przedmiocie podwyższenia agio od cła na towary o charakterze zbyt-kownym (Dz. U. R. P. z 1921 r., № 46 poz. 284), b) rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 września 1921 r. w przedmiocie podwyższenia opłaty (agio) do cła (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 85, poz. 617) i c) rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1921 r. o podwyższeniu dopłaty (agio) do cła (Dz. U. R. P. z 1921 r., № 101, poz. 729).

Minister Skarbu:

Jastrzębski

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski

613.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 29 lipca 1922 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do rent ubezpieczenia od wypadków dla osób, pobierających renty i dodatki do rent z Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie.

Na mocy art. 33 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw austriackich o ubezpieczeniu robotników od wypad-

ków, obowiązujących na terytorjum b. zaboru austriackiego, oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na terytorjum przyłączone do Polski, a należącym poprzednio do Królestwa Węgierskiego (Dz. U. R. P. № 65 p. 413), zarządza się co następuje:

§ 1. Osobom, pobierającym renty z Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie przyznaje się od pierwszego dnia miesiąca, następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, aż do dalszego zarządzenia, dodatek drożyzniany do rent, równający się różnicy między rentą pobieraną na podstawie obowiązujących ustaw, a kwotą jakąby osoba uprawniona pobierała, gdyby za podstawę policzalnego zarobku przyjął:

- a) kwotę 36.000 Mp. rocznie
dla uszkodzonych o niezdolności do pracy do 19^oo, którzy nie ukończyli 60-go roku życia,
- b) kwotę 54.000 Mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy do 19^oo, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 19^oo do 39^oo, którzy nie ukończyli 60-go roku życia;
3) wdów, które nie ukończyły 60-go roku życia i nie mają dzieci, uprawnionych do poboru renty;
4) rodzin z najwyżej trojgiem dzieci.
- c) kwotę 72.000 Mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 19^oo do 39^oo, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 39^oo do 59^oo, którzy nie ukończyli 60-go roku życia;
3) rodzin z czworgiem dzieci.
- d) kwotę 90.000 Mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 39^oo do 59^oo, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 59^oo do 79^oo, którzy nie ukończyli 60-go roku życia;
3) rodzin z pięciorgiem dzieci.
- e) kwotę 120.000 mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 59^oo do 79^oo, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 79^oo do 99^oo, którzy nie ukończyli 60-go roku życia;
3) rodzin z sześciorgiem dzieci;
4) wszystkich wdów, które ukończyły 60-ty rok życia;
5) ascendentów;
6) sierot po obojgu rodzicach;
7) dzieci nieślubnych;
8) wnuków;
9) rodzeństwa.

- f) kwotę 150.000 Mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 79^oo do 99^oo, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) uszkodzonych o 100^oo niezdolności do pracy, którzy nie ukończyli 60-go roku życia;
3) rodzin z siedmiorgiem i więcej dzieci.
- g) kwotę 180.000 Mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o 100^oo niezdolności do pracy, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) wszystkich uszkodzonych o zupełnej niezdolności do pracy t. j. potrzebujących stałej opieki.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia, z dniem tym traci moc obowiązującą § 3 rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie dodatków drożyznianych dla osób, uprawnionych do poboru renty z Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, oraz w przedmiocie pokrycia kosztów tych dodatków (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 4 p. 26).

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

614.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 30 lipca 1922 roku

o wysokości opłat za nadzór nad rządowymi kotłami parowymi, wykonywany na podstawie zlecenia Ministra Przemysłu i Handlu.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłata za wykonywanie bezpośredniego dozoru nad rządowymi kotłami parowymi zleconego przez Ministra Przemysłu i Handlu stowarzyszeniom dozoru kotłów nie może wynosić więcej niż najniższa opłata, pobierana przez dane stowarzyszenie od stron prywatnych za bezpośredni dozór nad kotłami tego samego rodzaju.

§ 2. Opłaty za dozór nad rządowymi kotłami parowymi, zlecony przez Ministra Przemysłu i Handlu stowarzyszeniom dozoru kotłów, uiszczają władze, względnie urzędy państwowe, pod bezpośrednim zarządem których kotły się znajdują, bezpośrednio tym stowarzyszeniom.

Co do sposobu obliczania i uiszczania tych opłat obowiązują przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 grudnia 1921 r. wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Mi-